

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok tőrekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik minden kedde, csütörtökön és szombaton este.

zerkesztőség: Jókai-utca 12.

Kiadóhivatal: DEBRECENYI GYULA KÖNYVNYOMDÁJA (Iskola-utca 4. sz.)

Kalandos politika.

Minden magyar ember született politikus, ha mindjárt a becsületes csizmadia czéh tagja is különben. Ez betegség rajtunk, melyen mi már aligha fognak segíteni. Jogot formál mindenki magának ahhoz, hogy beleszóljon az ország dolgába, s azt hiszi, hogy úgy van jól, ahogy ő gondolja. Ha tehát kívülről nem bántanak bennünket, azért békeség soha sincs az országban, mert nagyon értünk ahhoz, hogyan kell egymást egymarnunk a szomszédok nagy gyönyörűségére, kik lehetőleg kiaknázták maguk számára ezt a nemzeti gyöngéset.

Míg idehaza egymás között torzalkodtunk, ez még megjárta; politizál más náczió is. De hogy Magyarország politizáló képességének keretében felvegye egy távoli világrész legtávolabbi részét és politikájának terrenumát áttegye Kinába, ez oly vakmerőség, melynek horderejét ha belátnók, magunk is elémülünk tőle, Mátyás az igazságos pedig a könnyezésig kacagna fölötte. Mátyás, szent László, Nagy Lajos nem látnak bennünket, tehát nem kaczaghatnak az ő magyarjaik kemény koponyája fölött, mely oly sikeresen ellenállt a török buzogánynak, s melyet most nagy elbizakodva a kínai falon próbálnak ki — de

hogy a külföld és az egész világ mi rajtunk nevet — az bizonyos.

Mit keres a magyar politika Kinában? Vannak ott nekünk birtokaink, érdekeink, jövődünk? Egyik sincs — nem is lesz. Kinával való kereskedelmi összeköttetésünk évi bruttó jövedelme negyven forint. És a Zenta osztrák-magyar hadihajó kedd virradóra oly erélylyel bombázta mégis Taku ósdi sánczeit, mintha legalább is Pekinget akarta volna meghódítani. A magyar alattvalók életbiztosítása sem indokolja hajóhadunk jelenlétét a kínai vizekben. Úrge Ignác hazánkfa képezte annak idején az egész magyar kolóniát; ma már senki sincs ott, ki fajunkat képviselné, nincs senki, kit védenünk kellene. Miért küzd tehát az osztrák-magyar hajóhad a többi hatalmak hajóinak sorában? Talán a jövőt tartva szem előtt, a felosztandó Kinából mi is akarunk hódítani egy jókora darabot, hogy megnyissuk piacznak ipari csoportunk számára? De vajon mit exportálunk? A sárga kinaít iparunknak mely ágával akarjuk becsapni? Hiszen tulipános ládával, csutorával meg a somogyi szürrel csak nem gondoljuk, hogy piacdot teremtünk iparunknak? Mi megbámuljuk a kínai ipar csodás produktumait, de hogy a kínai fog-e kapkodni a mi ipari termékeinkért — az legalább

is kétséges. A terület foglalás állhat érdeklünkben, ha az túlme egy szónraktár határain. Hajóhadunkra szükségünk van idehaza, hogy megvédjük azt a kis tengerpartot, melyet bírnak, s mely végtelenül fontosabb reánk nézve, mint fél Kína bírása. Ha tehát nem az a szándék lebeg szemünk előtt, hogy a kivándorolni kényyszerülő hazafiainkat helyezzük el Kinában, s néhány ezer éhező magyarral növeljük a négyszáz milliónyi kinaiak tömegét, úgy hia ábránd a terület foglalás gondolata, mely nem csak hasznot nem hoz nekünk, de minden egyben kívül egy új hajóhad létesítését követeli a védelemre. Ez pedig nem lehet szándéka a magyar politikának.

Ha hajóhadunk csupán azért vesz részt az európai koncertben, hogy a kínai keresztények élet és vagyonbiztosítását elősegítse és a pogányság ellen megvédelmezze, — úgy helyesen cselekszik. Minden más gondolat vagy terv chymerája lesz a politikának. Exotikus eszmékért futkosni nekünk, kiknek nagyon is sok bajaink vannak idehaza — szerencsétlenség, mely önmagában hordozza büntetését. Nekünk nagyon sok megvédeni való érdekeink vannak még idehaza, s mielőtt a magunkét nem biztosítottuk, addig ne kacsingassunk a szomszéd birtokára — mely egy másik világrészben fekszik. (P.)

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZAJA.

Szent Alajos napján.

O Roma, martyrum sanguine purpura,
Albis virginum litis candida!

Háromszáz évvel ezelőtt —! Az örök városnak rettenetes vendége van. Halál a levegőben. Az izzó sárga sugarak mintha nem tudnának áttörni a lomha légkörön, olyan tompa, bágyadt hangulat ömlik el mindenben. A Szent Péter építése szünetel, gépek, óriási kövek ott hevernek szerteszét; a munkások elszédedtek. Dög-halál van. Nem kiméli a legmagasabb trónt sem a betegség, 1590 aug. 27-én meghalt ötödik Sixtus, utódja, csak 13 napig uralkodott, a másik év decemberében meghalt XIV-ik Gergely is. Dög-halál, láz, éhínség. Kinek volna most kedve künnjárni, — néptelenek az utcák. Közel a Capitoliumhoz támoilog valaki, nehézkiesen vonszolja maga után fáradt tagjait, míg az egyik ház kapujában földre nem szédül. Senki se hallja, senki se látja, feketedő arcán a halál keze nyoma.

Egyszerre léptek hangzanak. Fekete öltömben nyulánk ifju közleg, oldalán olvasó, tehát szent Ignác fia. Hajlott sas orra, sovány vo-

násai csodás összhangját adják az erélynek, szelidségnek, bájnak. Földresütött szemekkel sietve megy tova, majd a beteghez ér. Istenem, hisz ez meghal! könyveze hajol le hozzá, — még él. Aggódva néz körül, senki, a ki segíthetne. Segit az Isten, gondolja s gyöngye vállaira veszi a megtermett alakot. Fáradtságtól roskadozva zörget a S. Maria della Consolatione-kórház kapuján s eszméletlenül esik terhével társai karjaiba.

Ez történt 1591. márcz. 3-án, a fiatal hős volt Szent Alajos, ki még aznap a betegágyba került, honnan jun. 20-án a menyországba távozott. Azóta a mienk.

Ki tudja megmérni, minő varázs lakik az ártatlanságban? A lélek, mint ragyogó, tiszta fényugár kerül ki az os Alkotó kezéből, ragyogása, fénye betölti a testet, a mely a lakása. S ha ez így megmarad, Istenem be szép. Ha gyöngéd zománca el nem kezd pattogni a szenvedélyek hevében, ha a szív megmarad kicsike fehér rejtkeknek, mely csak egy Esménynek nyílik fel, ha az arcon ott van az ártatlanság hamva, pirja, vagy legalább a szüzi lélek egyszerű őszintesége. Sok nagy eszméje van a kereszténységnek, de egy sem olyan eszményi, mint az, a mely szüzekkel ajándékozta meg az Egyházat, a világot; S minél nagyobb tért

foglal a materializmus, annál nagyobb bámulattal adóznak az emberek az Isteni szeretet eme hőseinek.

Szent Alajos nemcsak szüzi tiszta volt, mint a hajnalban először kivillanó sugár. Gyónatatótyja, a későbbi híres Bellarmin kardinális azt írja, hogy két uton-módon jutottak be a szentek a menyországba, vagy a kereszttségben kapott büntelenség megőrzésével, vagy bűnbánattal. Szent Alajc, ugymond, mind a két uton haladt s így talán nem volt szent, kiről biztosabb lett volna, hogy lelke hűlő ajkairól rögtön a boldogok honába röpött, mint ő.

Innen magyarázható a roppant hatás, melyet a fiatal szent már háromszáz éve, és különösen az ifjuságra, gyakorol. A jó Isten is arra válasz-totta ki, hogy példájával megmutassa, mennyire nem akadály az ifju kor ezer veszélye az Istenhez való közeledésben. Valami csudálatosan gyöngéd viszony ez a kultusz szent Alajos kövitetésével, az Eg és föld között. A szeretet kultusza, mint a másik, Jézus legszentebb szívének tisztelete. Csakhogy ott a lélek remegve borul le az Isteni irtalom előtt, s első együgyűségében nem meri a szív elhinni a Véghetetlennek ilymértü leereszkedését, itt meg az idösebb testvérhez fordul az ifju szív már előre a test-

Mai lapunk 4 oldal.

Csak egyről, másról nem.

Besúgták nekem s jól tették, hogy matrista ifjainkat egy kissé bántotta a multkorai felajdulásom. Sietek a sebre balszámot csepegtetni s ki kell jelentenem, hogy nem a fejérvári matristáknak szolt a lecke, legalább is nem kizárólag nekik. Örömlükben talán ők is túllépték a határt, de hát „errare humanum est“ s egy kis botlás még nem bukás. Különbön is, a kinek nem inge, ne vegye magára; a ki pedig érzi, hogy vaj van a fején, ne álljon a nap alá. Szinte sajnálom, hogy csak besugás folytán kellett tudomást szerezni méltatlankodásokról, mert így nem nyílt alkalom hamarabb megnyugtani az ő felhőborodásukat. A reakció jól esett, már csak azért is, mert ez önéreztetést s így akarom hinni, hogy városunk ifjai tényleg reményesek annak a szép hazának, melynek mindannyian gyermekei vagyunk.

Na már most azt hiszem, lecsendesültek a kedélyek s így nem vetnek olyan haragos tekinteteket az én szemfüleskedéseimre, a minék a czélja sokasem a sértés, hanem mindig a javítás. Altalánosságban beszéltem s valóban szomorú jelenségnek tartottam s tartom ma is, hogy a gyermeknevelés terén a vallásosság mindig szűkebb körlátok közé szorul s csakis annak tulajdoníthatom, hogy fiatalságunk nagy része bizony fiatalon öregszik meg s tetterő, jellemzilárság nélkül tehetetlenül áll az élet küszöbén.

Szemfüles.

UJDONSÁGOK.

— **Urnapi oktavája.** A mai napon ülte meg az egyház a legméltóságosabb Oltáriszentség ünnepének nyolcadát. A székesegyházban reggel 7 órakor énekes nagyise volt s ennek végezte után kellett volna a körmenetnek elindulni, de mivel az idő esőre vált, csak a templomban folyt le az egész szertartás. Ugy a misét mint a többi szertartásokat Károly János nagyprépost végezte.

— **Zászló felszentelés Kálozon.** Szép ünnepély folyt le f. hó 17-én Kálozon a róm. kath. templomban. Ekkor szentelte fel — mint tudósítónk írja — főt. Vadkerty József szabad-battyáni esperes-plebános a kálozi ipartársulat új temetkezési lobogóját. A zászlóanyai tisztet Zichy Fedóra grófnő, gróf Zichy Agoston leánya volt szíves elvállalni. A szép ünnepély alkalmával a templom egészen megtelt ünnepelő közönséggel. Az első padokban a községi képviselő testület és az előljárási tagjai foglaltak helyet, míg az ipartársulat tagjai a szentélyben sorakoztak.

véri szeretet adta bátorsággal, mert érzi, hogy így könnyebben juthat az Edes Anyához. Így vonja be a Szűz Anyához, mint a legmagasabb közbenjáró fórumhoz, való vágyódás az anyai szeretet rózsaszínével a testvéri viszonyt.

Ez a két vezetőgondolat nyer kifejezést a nagyszerű ünnepségekben, melyekkel Róma, s különösen az ifjuság ma a szent sirját körülveszi.

Itt vagyunk a Szent Ignác templomban. A kereszthajó jobb oldalán özőnlő fényárban áll Szent Alajos oltára. A domborművű oltárképen a szent apothéziára látszik, a mint angyalok kezein, arczán boldog mosollyal, mégis az alázatosság kedves megzavarodásával, a magasba emelkedik. Az oltár alatt ragyog drágaművi érzéköporsója, benne a szent maradványai. Az egyik kiscike angyal vállain keresztül be lehet nyulni a koporsóhoz, ide érintik az ezerny-ezer emléktárgyat.

Az oltár körül 9—15 éves fiúk, római hercegi és grófi családokból, Szent Alajos korabeli öltözékben, kivont kardokkal állanak őrt, öreg komolysággal és kitartással túrva a roppant hőiséget. A templom öblös terein lassan hőmpölyög tova az emberár, mindenki a szent sirjához akar férközni, valamint adni a szentnek, vagy kérni tőle.

A szertartás megkezdésekor a zászló anysa remek kivitelű himzett szalagot kötött a felszentelendő lobogóra. A felszentelés után Radnich Imre kálozi plebános nagy hatást keltő szép beszédben fejtegette a zászló jelentőségét és az iparosokat vallásosságra, egymás iránti szeretetre és összetartásra buzdította. Az ünnepély egyházi részének lefolyása után az iparosok testületileg jelentek meg a gróf Zichy család előtt, hogy köszönetet mondjanak a zászlóanyai tisztet teljesítő grófnőnek szíveseért, mely alkalommal felhívás iparos lányok szép rószabokrétát nyújtottak a szeretett grófnőnek, mit ez szívesen megköszönt. Délután a volt kastély kertjében helyiségben sikerült táncvigalom fejezte be a kedves ünnepet, melyen az egész vidék előkelősége részt vett. Fél hat óra tájban megjelent az egész grófi család a mulatságon s mintegy három óráshozat időzött a vidám iparosok között. Lekötelező kedves s mindenkit megnyerő szíves modorukkal a jelenlévőknek a legkellemebb perczeket szereztek. Felejthetetlen s igen kedves jelenség volt az, midőn a kis comtessek az iparos ifjakkal tánczra perdtültek. A szeretve tisztelt grófi család távozta után is a legjobb hangulat mellett folyt a mulatság, mely az ipartársulatnak 408 korona 60 fillér bevételt eredményezett. Felülízetni kegyesek voltak: Nagyméltóságú Zichy Agoston gróf 200 koronát, főt. Radnich Imre plebános 40 koronát, Oberecht Gyula 12 kor., Sári Gy. 3 kor., dr. Magyar József 2 kor., Ballaghy Andor 2 kor., Dem József 2 kor., Szvoboda Péter 2 kor., Volf Károly 1 kor. 40 fill. Gutmann L., Hübler L., Drekszler István, Szaderzky Lajos, Szabó István, Hörömpö János, Teleki István, Lévai Gyula, Flor János, Szabó Kálmán, Boros Endre, Kiss A., Kolozsár János, Cseke Imre, Böröndi Zs., Sebestyén M., Andri-szek János, Balázs Sándor, Weisz Jenő, Kovács L. 1—1 koronát, Baráth Dániel, Kvánsz Géza, Fekete István, Cseke József, Tieber Mihály 40—40 fillért, Weisz Imre 20 fillért, mely adományokért ez uton is hálás köszönetét fejezi ki az ipartársulat nevében Lévai Gyula, ipartárs. jegyző.

— **Tornaverseny.** A helybeli középiskolák tornaversenye június 25-én d. u. 5 órakor lesz az állami főreáliskolában. Belépő-díj 40 fillér. A m. t. közönséget ez uton hívják meg a középiskolák igazgatói.

— **A csákvári tüzoltók táncmulatsága.** A csákvári önk. tüzoltó-testület f. hó 17-én a zászló-alap javára dísz-gyakorlattal egybekötve táncmulatságot rendezett. A mulatságon a község színe-java jelen volt. Valamint a környékről is számos intelligens család jelent meg. A jökevény

Itt szintén előkelő egyetemi ifjak állanak a közönség rendelkezésére. Atveszik a tárgyakat, hozzáérintik a sirhoz, vagy felrakják az oltárra. Közben szaporodnak a fogadalmi ajándékok; drága, himzett ruhák gyűlnek halomra, mellettük óriási tömeg levél. S ez az általános római szokás világitja meg legjobban a gyöngéd viszonyt, melyben az ifjuság, sőt az egész közönség áll Szent Alajoshoz.

Már hetekkel az ünnep előtt kiválasztják a legszebb levélpapirost a nagy és kis gyerekek. Az óhajtság meg ugyis érik már egy egész hosszú év óta. Mennyi apró öröm, apró bánat, gyötrődő szívek mennyi keserve, baja, s mindenekfölött mély, mérhetetlen bizalom rejlik az apró, illatos levelekben. „Kedves Szent Alajos! — menj el a bold. Szűzhöz, mond meg ezt meg ezt neki; kérd tőle nekem azt, a mi, ha le nem irtom is, tudod, hogy mennyire szükséges!“ Fiatal lányok himzett tokokba rejtik a laposkát, a borítékokon megvillan a naiv czímzés: „Szent Alajosnak — menyországban.“ — A leveleket ráteszik a sirra, ha oda nem fér, az oltárra s a legdiszkrétebb titoktartással őrzik ott egy hétig, mikor kiviszik a S. Stefano Rotondo nevű templomba, behintik illatszerekkel, mirtuszágakból máglyát emelnek, s míg az egyik tanuló dicsérő beszédet mond

már a gyakorlatnál kezdődött, amidőn Ulcz Nándor, a moóri járás tüzrendészeti felügyelője Moórról, Mezker Ferencz, Dipold Lajos szakasparancsnokok és N. N. őrpáncsnok kíséretében megjelent. A jölvégzett gyakorlat befejeztével a járási tüzrendészeti felügyelő a legnagyobb megelégedésének adván kifejezést s megköszövént Ó méltósága gróf Esterházy Miklós-Móricz urnak, mint a testület védnök és parancsnokának azon áldozat-készséget, melyet a községben az önk. tüzoltóság fenntartása gyakorol. Valamint a község érdemes Előljárásiágának, és a község lakosságának is köszönetét fejezve ki azon meleg érdeklődésért és szeretetért, melyvel tüzoltóikat a jelen pillanatban szíves látogatásaikkal megtisztelték. A tüzoltóságot pedig továbbra is buzdította azon lelkes és áldásos munkára, melynek szolgálatában szegődtek, mellyel szebbet és jobbat alig cselekedhetnek az életben. Ezek után a tüzoltóknak az V. és X. éves szolgálati érem tüzetett mellőkre a járási tüzrendészeti felügyelő által, V. éves érmet kaptak: Knapp Ferencz, Schneider János altisztek, és Soós János mászó. X. éveset: Goldschmidt József szolgálatvezető parancsnok, Póssa József, Hálnék Antal, szak-par., Leszmszter Jakab szertárnok, Horváth Imre, Katona András, Hálnék Ferencz és Táuth János őrpáncsnokok. — A mulatság és a jókedv reggeli 5 óráig tartott. — A pénztárnál felülízetek: Ulcz Nándor jtf. 2 kor., Koválik István 2 kor., Koválik N. 1 kor., Pénez Ferencz s. eht. tanító 1 kor., Bruszt Lipót 1 kor., Bilhous Augustus urad. szakács 2 kor., Horváth Imre 40 fillér., dr. Gnässer 1 kor., Bruszt Ferencz 2 kor., Szilárd Gyula 1 kor., Madler Ferencz 20 fill., Sulmlicz György elvt. káplán 1 kor., Mathauer K. 1 kor., Wrba József 2 kor., Volf Ida k. a. 1 és Steppinger Lajos 1 kor. — A szíves adakozóknak ez uton mond hálás köszönetet a parancsnokság.

— **Névváltoztatás.** Fejérmegyei illetőségű Komp János Jenő budapesti m. kir. tud. egyetemi szolga nevével belügyminiszteri engedéllyel Kompfi-ra változtatta.

— **Életuntságból öngyilkos.** Gaál János 49 éves alapi lakos úgy látszik nem a legserencsésebb házasságra lépett, mert feleségét rövid uton elhagyta s már körülbelül 16 éve elválvá éltek. E szerencsétlen családi körülményhez járult még az is, hogy hosszabb idő óta munkaképtelen volt s nem tudott semmit sem keresni. Elkeserítő körülményei közepette életuntság vett rajta erőt s egy alkalmas pillanatban f. hó 14-én egy 12 mm. revolverrel szíven lötte magát és az annyira megutált élettől megvált.

Szent Alajosra, a többiek egész ünnepélyességgel elégtetik az egész tömeg iratot.

Ez a legutolsó aktus Szent Alajos napjáról.

Szinte fájo szívvel veszünk búcsut a kedves ünneptől, pedig hisz szerencsések vagyunk itt Rómában a szent sirját mindennap láthatni. Mennyivel élénkebbnek kell e fájdalomnak lennie azoknál, kiknek ez a szerencse nem osztályrésze, hogy az egy hosszú év alatt ki ne lobbanjon szívükből a lelkesedés lángja Szent Alajosért. Mert erre a lelkesedésre talán soha se volt nagyobb szükség mindenhol a világon, de különösen minálunk, a hol zürzavaros, forrongó viszonyaink között a modern eleganciával csillogó durva anyagelviség birodalmában csak alig-alig lehet a kelő idealizmus hajnalának egy-egy csillogását észrevenni. Nem egyedekről beszélünk; a helyes irányu, kitartóan munkálkodó társulás hiányzik ifjuságunk között sok helyen. A zürichi egyetemi hallgatók hatholikus köre oly szilárd, tagjai oly példás életű ifjak, hogy „szüzek egyesületének“ hívják a kört.

Társulásban rejlik az erő, égi kegyelem adja a kitartást, s e kettőnek törekvését a pokol minden hatalma se tudja eredménytelené tenni.

Minimus.

Tűzrendészeti hirdetmény. Székesfejérvár szabad kir. város rendőrkapitánysága még a betakarodási idő beállta előtt szükségesnek találja, hogy az érvényben fennálló tűzrendészeti szabályrendeletre, nemkülönben a betakarodásra alkalmas udvarok megállapítására nézve, a háztulajdonosoknak, különösen a mezőgazdákknak figyelmébe ajánlja a következőket: A szabályzat 9. §-a értelmében a külvárosokban az asztagok és kazalok a laképületektől 40, de legalább 20 mtr és a különálló gazdasági épületektől, ugy egymás között 4 mtr távolságra rakhatók. Ugyancsak a szabályzat 22., 26., 27. és 28. §§-ai szerint: minden háztulajdonos tartozik könnyen hozzáférhető helyen legalább 2 hliter vizet tartani; — a nagyobb terjedelmű épületek tulajdonosai, — ha épületükben nagyobb mérvű tűzhelyek, vagy nagyobb munkaanyag, vagy tűzveszélyes műhelyek vannak elhelyezve vagy élénk személyforgalommal bírnak, tartoznak legalább egy jó minőségű targonca, vagy nagyobb kézi fecskendő beszerezni, jó karban tartani, azonkívül egy oly hosszú létrát készletbe helyezni, melynek segítségével az épület legmagasabban fekvő tetőzetére is felhatolni lehessen; továbbá tartoznak két tűzvedret, 2 oltó pemetet és egy nagyobb széllámpát beszerezni; a belvárosban levő házak tulajdonosai is ott, ahol a körülmények lehetetlenné nem teszik, tartoznak egy drb megfelelő hosszúságú létrát tartani és ezen kívül: egy tűzvedret, egy oltó pemetet és egy széllámpát készletben fentartani; a külvárosokban létező házak tulajdonosai ezen szerelvényeken kívül kötelesek egy drb vasvillát kéznél tartani. Betakarodás a külvárosokban csak a rendőrhatalóság által betakarodásra alkalmas udvaroknak megállapított beltelkeken engedélyeztetik. Betakarodni azon udvarokra, melyek e célra alkalmatlanoknak jelöltek, — nem szabad. Azok tehát, kik beltelkeikre betakarodni óhajtanak, ezen szándékukat a rendőrségnél bejelenteni tartoznak, a rendőrség adja meg a betakarodási engedélyt. Betakarodásra alkalmas beltelkeken is csak olyan ka-

zalok helyezhetők el, melyek hosszúsága 16 mtrt, szélessége fenékben 6 mtrt, magassága 8 mtrt meg nem halad és csak olyan asztagok rakhatók be, melyek hosszúsága 30 mtrt felül nem halad. Felhívja ezeket képest a rendőrség a t. közönséget különösen a háztulajdonosokat és mezőgazdákat, hogy a fentírt szabályzatnak megfelelő rendelkezéseket pontosan betartsák, nehogy azok be nem tartása miatt a szabályzatnak 41. §-a illetve a kihágási büntető törvénykönyv 141. §-a értelmében a kihágási eljárást folyamatba tenni s annak eredményéhez képest a megfelelő büntetést alkalmazni legyen kénytelen.

A fővárosi iparosok köre a párisi kiállítás megtekintésére csoportos utazást tervez a következő programmal és árak mellett: A) 7 nap Párisban. (130 frt.) (II. oszt. direkt gyorsvonaton). I. Utirány. 30 napig érvényes II. oszt. jegyfüzettel: Budapest—Bécs—Innsbruck—Zürich—Basel—Delfé—Páris. A visszautazásnál: Páris—Avricourt—Strassburg—Karlsruhe—Stuttgart—München—Salzburg—Bécs—Budapest. (vagy megfordítva). 2. Megérkezéskor kecsi Párisban a vorattól a szállodáig, a Cook-féle utazási vállalat megbízottainak utbaigazítása mellett. 3. Elszállásolás a kiállítás közelében levő Cook-féle szállodák egyikében és pedig 1 vagy 2, legfeljebb 3 személy egy-egy szobában, hét napra 6 éjjel, kellő kiszolgálással. Az ezen A) csoportban való részvétel, főleg azokra nézve felettébb előnyös, akik az étkezésre nézve nem kívánják magukat lekötöni és fel akarják használni a kiállítás területén, ép úgy, mint a világváros minden részében lépten nyomon kihaló alkalmat a rendkívül mérsékelt áron való étkezésre. B) 7 nap Párisban. (82 frt.) (III. oszt. személyvonaton). I. Utirány: ugyanaz, mint az A) csoportnál, azonban csupán a személyvonatokra 20 napig érvényes III. oszt. jegyfüzettel. A többi mint az A) csoportnál azzal a különbséggel, hogy 4—5-en kapnak egy kényelmes szobát. — Amennyiben a személyvonatokkal nem létezik direkt összeköttetés, az utazás Párisba jóval

hosszabb időt vesz ugyan igénybe, de kivált az ösztöndíjban részesülő fiatalemberekre nézve ez viszont avval az előnnyel jár, hogy az illető kisebb utazócsoportok mincsenek bizonyos vonatkoz. kötvé, s így a közbeeső nagyobb osztrák, svájci vagy németországi városokban néhány óráig tetszés szerint időzhetnek. — C) 10 nap Párisban, teljes ellátással. (175 frt.)

I. Utirány: mint a fentieknél, oda Svájczen át és vissza Strassburg—Münchenen át, vagy megfordítva, tetszés szerint félbeszakítható direkt gyorsvonaton, 30 napig érvényes II. oszt. jegyfüzettel. Teljes ellátás, mely villásreggeli és dinedől, továbbá személyenk. külön szobából áll. A fentiek szerint megállapított kedvezményekre igényt tarthatnak első sorban a rendező Iparoskör, az országos iparegyesület, a kereskedelmi és iparkamarák, az ipartestületek, iparegyletek és körök, továbbá a fővárosi és vidéki kereskedő-területek és egyletek tagjai, azoknak kísérői vagy alkalmazottai, — végül mindazok, akik a fentiekhez csatlakozni kívámnak avagy a párisi kiállítás meglátogatására valamely ösztöndíjat nyertek. A rendezés az érdekl. székesfővárosi iparos és kereskedő szaktestületek védnöksége alatt áll. A fentti három kategóriabeli részvételi díjon kívül a II. osztályban utazók 5 frttal, a III. osztályban utazók 2 frttal járulnak a nyomda-, posta- és egyéb közös rendezési költségekhez. Kívánatos, hogy előleges tájékozás végett mindazok, akik a társas utazásban résztvevni szándékoznak, minden kötelezettség, tehát minden előzetes részvétel nélkül lehetőleg az évi június hó folyamán bejelenteni sziveskedjenek, hogy mely időben (június hó második, július és augusztus hó első és második vagy szeptember hó első felében) szándékoznak csatlakozni. Az elutazás napja mindenkor az illető csoportbeli résztvevők által nyilvánítandó óhajok figyelembevételével fog megállapíttatni.

Szerkesztői üzenet.

L. Gy. Káloz. Köszönet a szívessegért.

Felölös szerkesztő: Chay Antal.

Hirdetmény.

Gróf Esterházy Miklós-Móricz ur ő méltóságának tulajdonát képező, Komárom-megyében, Oroszlány község határában létező két őrlő malma (mindegyik 2 pár köre berendezve) f. évi október 1-től 3 vagy 6 évre bérbeadatik.

Ajánlatok az uradalmi főtisztséghoz, Csákvárra küldendők.

Csákvár, 1900. június 13.

Urad. főtisztség.

Felhívás a magyar néphez!

A magyar biztosító gazda-közönséghez szólunk most, mikor a jégbiztosítások felvétele folyamatban van, amikor nemsokára a termények biztosítására kerül sor és a lakóházakra vonatkozó tüzbiztosítási kötvények is lejárnak.

Magyar intézetünk fennállása óta sok ezer esetben adta már bizonyágát annak, hogy mindig megértette és meg tudta védeni a magyar gazda-közönség érdekeit. Most is arra törekszünk, hogy a gazda-néppel való összeköttetésünket állandósítsuk, amit előnyös feltételeink és megfelelő díjtételeink, különösen pedig káraink méltányos felvétele és gyors kifizetése által igyekszünk kiérdemelni.

Ezek után reméljük, hogy a magyar gazdaközönség teljes bizalommal fogja fölkeresni a

HAZAI Általános Biztosító Részvénytársaságot.

Elnök:

Kossuth Ferencz.

Vezérigazgató:

Tóth Pál.

A Hazai általános biztosító részvénytársaság elvállal biztosításokat:

- a) **tüzkár ellen** (ha azt gyújtó villám is okozta) épületekre, házakra, gépekre, árukészletekre, bútorneműekre, marhaállományra, gazdasági állományokra, ipari készletekre és terményekre stb;
- b) **jégkárok ellen.** (Aratási, nyomtatási és szüretelési költségeket csakis teljes kár esetében számítunk fel.)

Központ: Budapest, VII. ker., Kerepesi-ut 28. szám.

Kötvénykiállító kerületi felügyelőségeink vannak:

Budapesten, Székesfehérváron, Szegeden, Debreczenben.

Azonfelül az ország minden városában és községében főügynökségeink és ügynökeink állanak a közönség rendelkezésére.